

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

αCTIVATED

Τόμος 21 • Τεύχος 9

ΕΝΑΣ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΣ ΚΗΠΟΣ

Ανακαλύπτοντας το σχέδιο

Η κατασκευή ενός βιολιού

Το μυστικό για σπουδαίο ήχο

Το λάθος τηλεφώνημα

Ένα αληθινό θαύμα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΨΥΧΗΣ

Όσο και να ακούγεται παράξενο, όποτε βρίσκομαι στον οδοντίατρο, η τηλεόραση εκεί, πάντα φαίνεται να προβάλλει ένα από εκείνα τα προγράμματα που έχουν να κάνουν με την ανακαίνιση κατοικιών. Αν και συνήθως ο ήχος είναι στο αθόρυβο, μπορείς ωστόσο να διαβάσεις τους υπότιτλους όταν το επιθυμείς – αν και ο διάλογος δεν είναι και τόσο ενδιαφέρων. Το σενάριο είναι σχεδόν ταυτόσημο σε κάθε επεισόδιο: Μία σούπερ δυναμική ομάδα από ανακαινιστές οδηγούνται σε ένα μουντό και ελεεινό σπίτι. Ετοιμάζουν ένα σχέδιο και ξεκινούν γεμάτοι ενθουσιασμό και χαμόγελο το έργο τους και στο τέλος, το εντυπωσιακό αποτέλεσμα αποκαλύπτεται στους έκπληκτους κατοίκους του σπιτιού εκείνου.

Από κάποια άποψη, το πρόγραμμα αυτό, προσφέρει έναν παραλληλισμό για την εκπληκτική μεταμόρφωση που επέρχεται όταν εμείς πιστεύουμε και γνωρίζουμε τον Ιησού και Αυτός αρχίζει να μας αλλάζει εσωτερικά. Τα άμεσα αποτελέσματα διαφέρουν από άτομο σε άτομο, όμως όλοι μας αλλάζουμε μέσω του Χριστού και γινόμαστε νέες δημιουργίες, με την ικανότητα να ζούμε με έναν νέο τρόπο. «Ο Θεός θέλησε να φανερώσει, ποιος είναι ο πλούτος τής δόξας τούτου τού μυστηρίου ... που είναι ο Χριστός μέσα σας, η ελπίδα τής δόξας». ¹

Βέβαια η προσωπικότητά μας, ο νους μας και τα συναισθήματά μας δεν αλλάζουν από τη μία στιγμή στην άλλη, όταν ανακαλύπτουμε τον Ιησού. Αυτός μεν, ζει μέσα μας, όμως είναι δική μας ευθύνη να Τον αφήσουμε να εκδηλωθεί και να ακουστεί διαμέσου μας. Αυτό σημαίνει το να μαθαίνουμε για τον Θεό, διαμέσου της προσευχής και της μελέτης του Λόγου Του και κατόπιν να βάζουμε τα δυνατά μας, ώστε να σκεπτόμαστε, να συζητάμε και να ενεργούμε με έναν Χριστοθήτη τρόπο, με αποτέλεσμα να μπορούν να Τον γνωρίσουν και άλλοι επίσης.

Ελπίζω το τεύχος αυτό του *Activated* να σας είναι μια ευλογία καθώς προσπαθείτε να μοιάσετε περισσότερο με τον Κύριο και να επιτρέπετε στο δικό Του φως μέσα σας, να ρίχνει φως στο σκοτάδι αυτού του κόσμου.

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suci

© 2020 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-236-X

1. Κολοσσαείς 1:27

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ

ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Σταματήστε να κάνετε το εύκολο ή το δημοφιλές. Αρχίστε να κάνετε αυτό που είναι σωστό.

— Ρόι Τ. Μπένετ

Ο Ιησούς δεν ψάχνει για λάτρεις. Ψάχνει για ακόλουθους.

— Τόνι Έβανς (γεννημένος το 1949)

Οι ακόλουθοι του Ιησού δεν γνωρίζουν πάντα προς τα πού πηγαίνουν, όμως πάντα γνωρίζουν με ποιον είναι μαζί.

— Ντέιβιντ Πλατ (γεννημένος το 1979)

ΣΗΜΕΡΑ, ενώ επισκεπτόμουν μια μικρή πόλη, έμαθα για άλλη μια φορά πως όταν ο Θεός λέει «Πήδα», εγώ θα πρέπει να ρωτώ, «Πόσο ψηλά», επειδή Αυτός γνωρίζει τα πράγματα καλύτερα.

Περνούσα από μια αποθήκη εμπορευμάτων και κατά λάθος πήγα να πέσω πάνω σε κάποιον που προσπαθούσε να φορτώσει ένα μεγάλο λάστιχο στο 4X4 φορτηγάκι του. Γέλασα κάπως και είπα, «Φόρτωσε ένα λάστιχο για να μη μείνεις από λάστιχο!» (Ναι, τείνω να αστειεύομαι με λογοπαίγνια κάπως, συγγνώμη γι' αυτό.) Γέλασε κι αυτός και εγώ συνέχισα να περπατώ.

Δεν είχα κάνει λίγα μέτρα και μέσα στη καρδιά μου άκουσα μια ξεκάθαρη φωνή να λέει, «Πήγαινε πίσω να τον βοηθήσεις!» Ξαφνικά ένοιωσα ντροπή που δεν έκανα τίποτα άλλο εκτός από το να αστειευθώ μαζί του, χωρίς να σκεφτώ καν να τον βοηθήσω. Έτσι λοιπόν, γύρισα, τον βοήθησα και αυτός εκτίμησε τη βοήθειά μου και με το παραπάνω.

Καθώς φορτώναμε τα λάστιχα, πιάσαμε συζήτηση και

μου είπε ότι τον έλεγαν Κους και ήταν από μια πόλη στην οποία έτυχε να ζω πριν μερικά χρόνια πριν μετακομίσω από εκεί. Του είπα πως είμαι Χριστιανός απόστολος και μου είπε, «Φοβερό! Ξέρεις κάτι, η βοήθεια που μου προσέφερες, έδειξε το πιστεύω σου».

Έτσι απλά. Ήμουν τόσο ευγνώμων που είχα δώσει τη δέουσα προσοχή στη φωνή του Θεού, δράττοντας την ευκαιρία να γίνω ένα παράδειγμα της πίστης μου.¹

Μιλήσαμε για αρκετή ώρα και πριν αναχωρήσω μου έδωσε τη διεύθυνσή του και προσευχήθηκα γι' αυτόν. Μετά τη προσευχή, μου είπε αυτός, «Μακάρι να ζούσες πιο κοντά εδώ, όμως ας παραμείνουμε σε επικοινωνία και ίσως ξαναβρεθούμε!»

Μου θύμισε το γνωμικό: «Δείξε μου τι κάνεις και θα σου πω τι πιστεύεις». Είθε ο καθένας μας να φανερώνει με τις πράξεις του, όπως έκαναν και οι πρώτοι μαθητές, ότι έχουμε βρεθεί κοντά στον Ιησού.²

Ο ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

1. Ιακώβου 3:13
2. βλ. Πράξεις 4:13

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ

Το λάθος τηλεφώνημα

ΉΤΑΝ Η ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΑΙΡΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΩ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΜΟΥ, όμως προς

έκπληξή μου, δεν αναγνώριζα τη φωνή στην άλλη μεριά του τηλεφώνου. Η γυναίκα με την οποία μιλούσα ακουγόταν κάπως σαν χαμένη και ασθενική, λες και ήταν άρρωστη ή μόλις είχε ξυπνήσει ή για κάποιο λόγο δεν είχε καθόλου δύναμη να μιλήσει. «Μάλλον πήρατε λάθος τηλέφωνο. Δεν υπάρχει κανείς εδώ με το όνομα αυτό» μου είπε αυτή.

Ένοιωσα πως κάτι πολύ σοβαρό την απασχολούσε. Η πρώτη μου αντίδραση ήταν να μην την κουράσω άλλο, έτσι βιάστηκα να τη χαιρετίσω με ευγενικό τρόπο. «Δυπάμαι πολύ για την ενόχληση». Όμως ξαφνικά, ως δια αναλαμπής, αντιλήφτηκα ότι αυτό δεν ήταν τυχαίο, ότι δεν ήταν σύμπτωση, επειδή ο Θεός με είχε φέρει σε επαφή με αυτή τη γυναίκα και θα ήθελε να της προσφέρω λίγη ενθάρρυνση και να της μιλήσω για την αγάπη Του.

Την προηγούμενη μέρα, είχα ξαναδιαβάσει ένα άρθρο που είχα γράψει πριν μερικά χρόνια, όπου περιέγραφα πως μου είχε διαφύγει σχεδόν η ευκαιρία να μιλήσω σε κάποιον για τον Ιησού, επειδή περίμενα για την «κατάλληλη στιγμή», κάτι όμως που δεν έβλεπα να συμβαίνει.

Ένοιωσα τον Θεό να μου λέει, *Μην αφήσεις να σου ξεφύγει η ευκαιρία και αυτή τη φορά! Κάνε το τώρα! Μίλησέ της!*

Ο νους μου σκεπτόταν πολύ γρήγορα τι να της πω, όμως το μόνο που μου ερχόταν εκτός από το «Ο Θεός να σ' ευλογεί» (το οποίο μερικές φορές δεν φαίνεται να σημαίνει κάτι για πολλούς) ήταν «Ο Ιησούς σε αγαπά πραγματικά».

Αυτό μου φάνηκε κάπως πολύ απλό. Δεν μπορούσα να σκεφτώ κάτι πιο βαθυστόχαστο; Όμως τίποτα δεν ερχόταν στον νου μου και μια και έπρεπε να πω κάτι, της είπα με συμπονετικό τρόπο, «Ο Θεός να σ' ευλογεί. Ο Ιησούς σε αγαπά πραγματικά!» Και μετά περίμενα να κλείσει το τηλέφωνο. Όμως το μόνο που άκουγα ήταν ησυχία.

Στο τέλος, με διστακτική και σιγανή φωνή, η γυναίκα αυτή είπε, «Δεν έχεις ιδέα για το πόσο χρειαζόμουν να ακούσω κάτι τέτοιο σήμερα», και άρχισε να κλαίει.

Αυτό ήταν η αρχή μιας συζήτησης που διήρκεσε πάνω από μισή ώρα. Μου είπε πως την έλεγαν Σίρλεϊ και ένοιωθε πολύ πόνο και στεναχώρια για τη μεγαλύτερη αδελφή της που ήταν επίσης και η καλύτερη φίλη της, η οποία είχε πεθάνει πρόσφατα και αυτό την είχε αφήσει συγκλονισμένη. Η Σίρλεϊ ήταν 71 και υπέφερε κι η ίδια από κάποια σοβαρά προβλήματα υγείας. Τα άλλα δύο άτομα που συγκατοικούσαν

Πρέπει να διευρύνουμε τον ορισμό του ποιοι είναι οι πλησίον μας και να επεκτείνουμε τα όρια της συμπόνιας μας και του ενδιαφέροντός μας.

— Γουέντι Κοπ (Γεννημένη το 1967)

Χαίρεστε μ' αυτούς που χαίρονται, και κλαίτε μ' αυτούς που κλαίνε.

— Ρωμαίους 12:15

Όλα όσα θέλετε να κάνουν σε σας οι άνθρωποι, έτσι κι εσείς να κάνετε σ' αυτούς.

— Ματθαίου 7:12

μαζί της είχαν μετακομίσει και δεν είχε ιδέα για το πού θα πήγαινε τώρα, χωρίς τα χρήματα που χρειαζόταν για να το κάνει.

Της είπα ότι δεν είχα εύκολες λύσεις να της προσφέρω για αυτά που αντιμετώπιζε, όμως γνώριζα Εκείνον που μπορούσε να την βοηθήσει. Την ενθάρρυνα να προσβλέψει στον Ιησού και να εμπιστευτεί Αυτόν να την καθοδηγήσει μέσα απ' το σκοτάδι που βρισκόταν. Της είπα, «Γνωρίζω ότι ο Ιησούς σε αγαπά. Γι' αυτό σήκωσε το τηλέφωνο σήμερα, επειδή θέλει από σένα να Τον γνωρίσεις κι εσύ επίσης. Νοιάζεται για την κάθε σου ανάγκη και Αυτός θα σε βοηθήσει να ξεπεράσεις τις δυσκολίες που αντιμετωπίζεις».

Έχοντας μάθει απ' την Σίρλεϊ ότι η αδελφή της ήταν Χριστιανή, της μίλησα για την μετέπειτα ζωή στον ουρανό. Έδωσα έμφαση στο γεγονός ότι η αδελφή της, την περίμενε εκεί όπου θα ήταν και οι δύο τους μαζί για πάντα. Στο τέλος, προσευχήθηκα γι' αυτήν και στην προσευχή ανέφερα αρκετά εδάφια απ' το Ιωάννη 14 όπου ο Ιησούς παρηγορεί τους οπαδούς

Του και τους αναφέρει ότι

πηγαίνει να ετοιμάσει έναν τόπο γι' αυτούς. Ζήτησα απ' τον Κύριο να στηρίξει τη Σίρλεϊ αυτόν τον δύσκολο καιρό που περνούσε,

υπενθυμιζοντάς της την υποσχέση Του ότι Αυτός ποτέ δεν θα μας αφήσει ούτε θα μας εγκαταλείψει. Της εξήγησα ότι ο Ιησούς της ζητά να προσβλέπει σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύεται, επειδή μόνον Αυτός έχει τη δύναμη να μετατρέψει σε κάτι καλό, τις άσχημες εμπειρίες που αντιμετωπίζει αυτό τον καιρό.

Στο τέλος της τηλεφωνικής μας επικοινωνίας, η Σίρλεϊ έδειχνε πλήρως ανανεωμένη. Η φωνή της ήταν πιο καθαρή και δυνατή και έδειχνε να έχει επανακτήσει την ελπίδα της και την πίστη ότι υπήρχε λύση στα προβλήματά της.

Αυτό που σε μένα έδειχνε αρχικά, ως ένας ακατάλληλος και σχεδόν άγαρμος τρόπος να μιλήσω για τον Κύριο, επειδή η προσέγγιση δεν ήταν τόσο «ομαλή» και επιτηδευμένη» όσο θα ήθελα εγώ να ήταν, αποδείχτηκε

Γίνεστε όλοι ομόφρονες, με συμπάθεια,
φιλάδελφοι, φιλεύσπλαχνοι, φιλόφρονες.
— Πέτρου Α΄ 3:8

Ευλογητός ο Θεός κάθε παρηγοριάς,
Αυτός που μας παρηγορεί σε κάθε μας
θλίψη, για να μπορούμε κι εμείς να
παρηγορούμε εκείνους που είναι σε κάθε
μορφής θλίψη, με την παρηγοριά, με την
οποία εμείς οι ίδιοι παρηγορούμαστε από
τον Θεό.

— Κορινθίους Β΄ 1:3-4

να είναι αυτό ακριβώς που χρειαζόταν απεγνωσμένα να ακούσει, αυτή η αγαπητή κυρία.

Υπάρχουν τόσοι πολλοί άνθρωποι που αντιμετωπίζουν δυσκολίες, στεναχώριες και διαφορετικών ειδών προβλήματα. Μερικές φορές, φαίνεται σαν να μην υπάρχει διαφυγή μέσα απ' τις σκοτεινές χαράδρες της λύπης και της απόγνωσης που αντιμετωπίζουν. Και ακόμα και αν εμείς δεν έχουμε μέσα μας τις απαντήσεις για να διορθώσουμε τα προβλήματά τους, όμως έχουμε μια ζώσα και ενεργή σύνδεση μέσω της προσευχής με Εκείνον που γνωρίζει επακριβώς πώς να βοηθήσει τους δικούς Του να ξεπεράσουν τις δυσκολίες τους. Απλά πρέπει να έχουμε την πίστη να Τον εμπιστευτούμε και την αποφασιστικότητα να κάνουμε οτιδήποτε μας δείχνει να κάνουμε.

Μετά απ' αυτό το τηλεφώνημα ήμουν περίεργη να κατανοήσω πώς όλη αυτή η μυστηριώδης σειρά από γεγονότα μπορούσε να είχε συμβεί. Είχα μήπως πάρει λάθος αριθμό;

Η Σίρλεϊ μου είχε πει ότι κανονικά σχεδόν ποτέ δεν απαντούσε σε τηλεφώνημα από έναν άγνωστο αριθμό. Εκτός αυτού, αισθανόταν πάρα πολύ απελπισμένη για να αντέξει στην ιδέα να μιλήσει με κάποιον. Όμως για κάποιον λόγο το απάντησε.

Αργότερα κάλεσα τον σύζυγο της συγγενούς μου και έτσι μπόρεσα να τη βρω. Μου είπε ότι είχε αλλάξει αριθμό

πρόσφατα και είχε ξεχάσει να μου το πει.

Έτσι κατά κάποιο τρόπο, μέσα από τόσα εκατομμύρια τηλεφωνικά νούμερα και άτομα που θα μπορούσα να είχα καλέσει με αυτό το τηλεφωνικό νούμερο, ο Θεός το έκανε ώστε να δοθεί σε ένα απ' τα παιδιά Του, το οποίο Αυτός γνώριζε ότι χρειαζόταν την επικοινωνία που θα τους προσέφερε. Ήταν η τέλεια στιγμή που ο Θεός γνώριζε ότι θα εκπλήρωνε την ανάγκη της Σίρλεϊ να της υπενθυμίσει την αγάπη Του γι' αυτήν.

Αυτή η εμπειρία με παροτρύνει να αναζητώ οποιαδήποτε ευκαιρία παρουσιάζεται ώστε να είμαι πιστή στο κάλεσμά μου ως πρέσβειρα του Ιησού – να είμαι το δικό Του όργανο στο να προσεγγίζω και να αγγίζω ζωές. Για ένα πράγμα είμαι σίγουρη, ότι ο Θεός θα χρησιμοποιήσει τον καθέναν από εμάς με απροσδόκητους τρόπους, αν μόνον εμείς είμαστε δεκτικοί στις δικές Του κατευθύνσεις. Οποιαδήποτε προσέγγιση και να επιλέξει Αυτός, είναι μια ευκαιρία να κάνουμε τόσο τις ζωές των άλλων, όσο και τις δικές μας επίσης, πιο εκπληρωμένες και ευλογημένες.

Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΕΝΩ ΠΕΡΙΜΕΝΑ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΜΟΥ ΣΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΣΕ ΕΝΑ ΤΟΠΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ, ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΑ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ ΠΟΥ ΦΟΡΟΥΣΕ ΜΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΖΕ ΜΠΛΟΥΖΑ ΚΑΙ ΠΑΝΩ ΤΗΣ ΕΓΡΑΦΕ ΕΝΑ ΕΔΑΦΙΟ ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΟ. Όταν ευχαρίστησε την ταμία, της είπε, «Αγαπητή μου, ελπίζω να ξέρεις ότι ο Ιησούς σε αγαπά!»

Για να σας πω την αλήθεια, θαυμάζω εκείνους τους ανθρώπους που μοιράζονται την αγάπη του Ιησού μ' αυτό τον τρόπο, τόσο άμεσα. Όμως αναρωτιέμαι μερικές φορές, αν αυτή η μέθοδος είναι η πιο αποτελεσματική και για μένα. Μια απ' τις μεγαλύτερες προκλήσεις μου σαν οπαδός του Ιησού, είναι να μαθαίνω πώς και πότε να μιλώ στους άλλους γι' Αυτόν.

Θέλω να είμαι «το φως του κόσμου»,¹ όμως δεν θέλω να νοιώθω άβολα ή να είμαι κάτι που κάνω από ενοχή ή κάποιο άλλο αρνητικό συναίσθημα. Χρειάζομαι πρακτικές, πραγματοποιήσιμες απαντήσεις. Θέλω να έχω αρχές που να μπορούν να μετατραπούν σε συνήθειες, που θα μπορούν να αποφέρουν αποτελέσματα.

1. Ματθαίου 5:14

2. Ιωάννη 13:35

Παρακάτω αναφέρομαι σε μερικά σημεία που με βοήθάνε στο να μαθαίνω να μοιράζομαι την πίστη μου περισσότερο.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΣΑΣ.

Ο Ιησούς είπε, «Αν αγαπάτε ο ένας τον άλλον, ο καθένας θα γνωρίσει ότι είστε μαθητές μου».² Αυτό υποδεικνύει πως αυτό που μας επονομάζει οπαδούς του Ιησού δεν είναι μόνο το πώς φερόμαστε στους ξένους, αλλά και το πώς φερόμαστε στους άλλους Χριστιανούς. Τολμώ να πω ότι ο Ιησούς γνώριζε πως ο καθένας μπορούσε να δείχθει με καλό και ευγενικό τρόπο σε έναν ξένο για λίγο, όμως αυτό που δείχνει πραγματικά τι υπάρχει μέσα στην καρδιά σου είναι το πώς συμπεριφέρεσαι σ' εκείνους που ζούνε μέσα στο ίδιο σου το σπίτι, την εκκλησία σου ή εκείνα τα άτομα με τα οποία μοιράζεστε μια κοινή πίστη.

ΜΗΝ ΕΙΣΤΕ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΟΙ.

Αν είστε συχνά γκρινιαρήδες, κακόκεφοι, κουτσουμπολόηδες ή κακόβουλοι, θα σας είναι δύσκολο να πείτε στην ταμία «ο Ιησούς σε αγαπά», ελπίζοντας ότι θα σας πιστέψει. Οι περισσότερες από τις σχέσεις μας είναι με ανθρώπους που τους βλέπουμε συχνά στη δουλειά μας, στο σχολείο ή στις γειτονιές μας

– και όταν είμαστε έτοιμοι να προσφέρουμε βοήθεια και φροντίδα με χαρά και φροντίδα, αυτό έχει αποτέλεσμα.

ΝΑ ΕΙΣΤΕ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΣΑΣ.

Τις προάλλες, συζητούσα με έναν συνεργάτη μου, έναν νεαρό που έχει μια αρκετά κοσμική αντίληψη για τη ζωή. Στην πορεία της συζήτησής μας του είπα ότι συνήθως κάνω εθελοντική εργασία στην εκκλησία μου τις Κυριακές. Αυτό μάλλον τον ξάφνιασε. «Μα εσύ ούτε μιλάς, ούτε δείχνεις να είσαι άτομο της εκκλησίας», μου είπε. Βλέπετε η κάθε μας συνομιλία με τον καθένα δεν χρειάζεται να είναι και τόσο έντονη και μια τέτοιου είδους χαλαρή συνομιλία, μπορεί να προξενήσει σιγά-σιγά το ενδιαφέρον κάποιου.

Τα παραπάνω σημεία είναι πολύ βασικά, όμως το να λέμε στους άλλους για τον Ιησού – με οποιονδήποτε τρόπο – θα πρέπει να είναι ένα βασικό κομμάτι της καθημερινότητάς μας.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΕΝΑΣ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΣ ΚΗΠΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΝΑ ΚΑΠ

ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΑ ΜΙΚΡΗ, ΕΙΧΑΜΕ ΕΝΑΝ ΕΚΠΑΗΚΤΙΚΟ ΚΗΠΟΥΡΟ ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΤΟΝ ΦΩΝΑΖΑΜΕ «ΘΕΙΟ ΣΙΛΑ». Μπορούσε να δημιουργήσει «κήπους ζωγραφιές» από τομάτες, φασολάκια, μαρούλια και λάχανα που ξεπετάγονταν παντού. Τα παρτέρια στο μπροστινό μέρος του σχολείου, ήταν πάντα μια εκπληκτική πανδαισία από χρώματα και γνώριζε ποια φυτά και λουλούδια ταίριαζαν στην κάθε εποχή του χρόνου. Είχε χρόνια εμπειρίας και δεν υπήρχε κάτι που δεν γνώριζε.

Όμως δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο και με κάθε ιστορία κηπουρικής.

Διάβασα ένα άρθρο από μια μητέρα με το όνομα Κοριάνη, που αποφάσισε με τη βοήθεια των παιδιών της, να φυτέψει έναν λαχανόκηπο. Στον νου τους είχαν εικόνες αφθονίας από εύγεστα φρούτα και νόστιμα λαχανικά που τους ενέπνεαν να σκάσουν, να φυτέψουν, να ποτίσουν και να φροντίσουν τον κήπο τους. Εντούτοις, ο κήπος αυτός δεν φάνηκε να καρποφορεί.

Η Κοριάνη είχε απογοητευτεί και ήταν έτοιμη να τα παρατήσει πολλές φορές. Όμως με κάθε νέα μέρα, ένοιωθε παρακινήμενη να προσπαθήσει ξανά, ελπίζοντας πως τη φορά αυτή κάτι καλύτερο θα συνέβαινε. Δεν

καταλάβαινε γιατί οι σπόροι που είχαν φυτέψει, χρειαζόνταν τόσο πολλή προσπάθεια και φροντίδα για να αποδώσουν, ενώ τα γύρω χόρτα μεγάλωναν και αυξάνονταν τόσο γρήγορα.

Αφού προετοίμασαν το έδαφος και φύτεψαν δέκα είδη λαχανικών σε σειρές, η Κοριάνη αναρωτιόταν ποιος ο λόγος που ταλαιπωρήθηκαν αυτή και τα παιδιά της. Αν και τα φυτά είχαν μεγαλώσει πολύ γρήγορα, ο καρπός τους ήταν πολύ ελάχιστος. Ανεξάρτητα από το πόσο προσπάθησαν ή πόσο καιρό περιμεναν, το μόνο που τους απέφεραν ήταν φύλλα που δεν τρωγόntonταν. Καθώς πέραγε ο καιρός το μόνο που είχαν ήταν λίγες φράουλες και μερικά παντζαράκια και καρότα και αυτά σε μικροσκοπικό μέγεθος, γι' αυτό τα έκοψαν και τα μαγειρεύαν ίσα-ίσα για ένα δείπνο. Όμως δεν ήταν όσα έλπιζαν να πάρουν!

Έτσι λοιπόν η Κοριάνη αποφάσισε να μάθει περισσότερα πράγματα για την κηπουρική και έτσι διάβασε ότι υπήρχαν πολλές προϋποθέσεις για τη φροντίδα ενός τέλειου κήπου ή ενός καρποφόρου δένδρου. Για παράδειγμα, χρειάζονται αρκετές μέλισσες να επικονιάσουν τα άνθη. Αν χρησιμοποιούνται δυνατά παρασιτοκτόνα στη γύρω περιοχή, οι ανθοί δεν θα επικονιαστούν σωστά και η ποσότητα των καρπών ή των λαχανικών θα επηρεαστεί απ' αυτό. Επίσης είναι σημαντικό να γνωρίζει

κάποιος τα χαρακτηριστικά του κάθε φυτού και κάθε δένδρου. Μερικά δένδρα απλά δεν καρποφορούν κάθε χρονιά αλλά κάθε δεύτερη χρονιά.

Αντί να απογοητευθούν, αυτά που διάβασαν στην ουσία βοήθησαν την Κοριάνη και τα παιδιά της, να μην νοιώθουν και τόσο άσχημα για τις δυσκολίες που είχαν με τον κήπο τους. Πήραν περισσότερες πληροφορίες για τις προκλήσεις που αντιμετώπιζαν και αυτό τους έκανε να θέλουν να μάθουν περισσότερα, να δοκιμάσουν νέες τεχνικές και πάνω απ' όλα, να απολαύσουν τη διαδικασία χωρίς να αγχωθούν και τόσο για τα αποτελέσματα.

Η Κοριάνη είπε ότι η εμπειρία αυτή, της υπενθύμισε για το πόσο παρόμοια είναι και η ζωή μας. Προσπαθείς να κάνεις το σωστό και να είσαι ένα καλό Χριστιανό παράδειγμα. Μοιράζεσαι την πίστη σου με άλλους, βοηθάς τους ενδεείς, μελετάς τη Βίβλο και προσεύχεσαι. Μερικές φορές βλέπεις και νοιώθεις τις ανταμοιβές επειδή διατηρείς αυτές τις αρχές, άλλες φορές όχι. Μερικές φορές είναι εύκολο να δεις το πώς η δική σου συμμετοχή στη ζωή κάποιου κάνει τη διαφορά, ενώ άλλες φορές συνεχίζεις να κάνεις ό,τι μπορείς όταν μπορείς αλλά τα αποτελέσματα είναι λιγοστά. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι ο Θεός δεν σε κρίνει απ' τα αποτελέσματά σου, αλλά απ' την πιστότητά σου.

Όλο αυτό το σκεπτικό μου ήταν πολύ ενθαρρυντικό. Όλοι μας περνάμε περιόδους ξηρασίας στη ζωή μας και γνωρίζοντας ότι ο Θεός βλέπει τις καρδιές μας και δεν μας κρίνει απ' τις επιτυχίες μας αλλά απ' την πιστότητά μας, αυτό αφαιρεί πολύ απ' την πίεση. Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να Τον ρωτάμε πώς να τα πάμε καλύτερα ή να βλέπουμε αν υπάρχει κάτι που μπορούμε να μάθουμε ή να πράξουμε για να βελτιωθούμε, όμως όλα αυτά είναι πράγματα που μπορούμε να κάνουμε ενώ εμπιστευόμαστε Αυτόν για το αποτέλεσμα.

Θυμηθείτε, πως ο έπαινος που θέλουμε στο τέλος είναι «Εύγε, δούλε αγαθέ, και πιστέ· στα λίγα φάνηκες πιστός, επάνω σε πολλά θα σε καταστήσω· είσελθε στη χαρά τού Κυρίου σου!»¹

Εν τω μεταξύ, ας απολαμβάνουμε τις απλές ευλογίες και επιτυχίες που εμφανίζονται στο διάβα μας, γνωρίζοντας ότι είμαστε όλοι μας μέρος απ' το μεγάλο σχέδιο του Θεού.

Η ΤΙΝΑ ΚΑΠ ΕΙΝΑΙ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΟΥ ΒΟΗΘΑ ΝΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ. ■

Ο Κύριος έδωσε στον καθέναν. Εγώ φύτεψα, ο Απολλώς πότισε, αλλά ο Θεός αύξησε. Όστε, ούτε αυτός που φυτεύει είναι κάτι ούτε αυτός που ποτίζει, αλλά ο Θεός που αυξάνει. Αυτός, μάλιστα, που φυτεύει, κι αυτός που ποτίζει είναι το ίδιο· και κάθε ένας θα πάρει τον δικό του μισθό, σύμφωνα με τον κόπο του. Επειδή, είμαστε συνεργοί τού Θεού· εσείς είστε χωράφι τού Θεού, οικοδομή τού Θεού.

— Κορινθίους Α' 3:5-9

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΣΑ ΣΙΚΡΟΦΣΚΙ

Ο ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ ΜΟΥ

ΟΤΑΝ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΑ ΑΠ' ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ, ήθελα να γίνω επαγγελματίας μεταφράστρια. Για τέσσερα χρόνια, αφιέρωσα ό,τι ελεύθερο χρόνο είχα στο να μελετώ τη γλώσσα που θα μετάφραζα και παρακολουθώντας και άλλα μεταφραστικά μαθήματα. Μου άρεσε η πρόκληση του να μεταφέρω το νόημα απ' τη μια γλώσσα στην άλλη και ήμουν ήδη εθελόντρια μεταφράστρια για μερικά χρόνια. Πριν ακόμα πάρω το δίπλωμά μου, είχα κάνει αίτηση σε περισσότερες από 30 μεταφραστικές υπηρεσίες και είχα κάνει αρκετά δοκιμαστικά των μεταφράσεών μου. Όταν πήρα απάντηση από αρκετές μεταφραστικές υπηρεσίες, έμεινα έκθαμβη. «Θα επικοινωνήσουμε μαζί σου όταν έχουμε κάτι να μεταφραστεί στη γλώσσα και τον τομέα εξειδικεύσής σου», μου έλεγαν. Ήξερα ότι σε πολύ λίγο χρόνο θα αφιέρωνα τις μέρες μου κάνοντας αυτό που αγαπούσα να κάνω.

Όμως όταν πέρασε ένας μήνας και καμία μεταφραστική υπηρεσία δεν επικοινωνήσε μαζί μου, άρχισα να απογοητεύομαι. Το όνειρο που φαινόταν

να γίνεται σχεδόν πραγματικότητα, άρχισε να χάνεται. Σαν νέα και άπειρη μεταφράστρια σε έναν εξειδικευμένο τομέα που δεν είχε και τόση εμπορική ζήτηση, οι πελάτες ήταν μετρημένοι.

Διστακτικά, άρχισα να αναζητώ άλλες επιλογές για εργασία, ενώ με μάζιζε ένα σύννεφο μελαγχολίας. Ένα δημοτικό σχολείο έβαλε μια αγγελία, αναζητώντας δασκάλα Αγγλικών και έτσι ψυχολογικά κουρασμένη από το να κάθομαι σπίτι και να περιμένω για δουλειά, έβαλα το θρυμματισμένο μου όνειρο στην άκρη και προετοιμάστηκα για μια συνέντευξη στο σχολείο. Προς έκπληξή μου, με προσέλαβαν!

Το να διδάσκω σε δημοτικό σχολείο δεν ήταν ποτέ μέρος από τα όνειρά μου για εργασία, επειδή ήμουν σίγουρη ότι δεν είχα αρκετή υπομονή να δουλέψω με μικρά παιδιά. Όπως ήταν επόμενο, η κακοφωνία απ' τα στριγκλίσματα των παιδιών έπνιγε τη δική μου φωνή και οι ζωηροί, μικροί μαθητές μου ήταν ειδικοί στο να αποφεύγουν να με ακούνε καθώς τους εξηγούσα για ουσιαστικά και γραμματική. Όμως σιγά-σιγά άρχισα να

μαθαίνω να κατανοώ τις προσωπικότητες τους, που ήταν κρυμμένες πίσω απ' τα φωτεινά και ανυπόμονα προσώπια τους και έτσι εγώ η ίδια άρχισα να παίρνω μαθήματα υπομονής, αγάπης και συμπόνας που ποτέ δεν θα είχα πάρει αν δούλευα ως μεταφράστρια πλήρους απασχόλησης. Οι καθημερινές αγχωτικές καταστάσεις με έκαναν να γονατίζω και να προσεύχομαι, όμως αυτό δυνάμωσε την προσαρμοστικότητά μου και το σθένος μου.

Είμαι ευγνώμων που ο Ιησούς δεν μου έδωσε αμέσως την ευκαιρία να πραγματοποιήσω την επιθυμία μου, άλλως θα είχα χάσει την εκπλήρωση και την προσωπική ανάπτυξη που είναι μέρος απ' την πρόκληση που έχει η εργασία ενός δασκάλου. Έμαθα ξανά ότι ο Ιησούς, ως καθοδηγητής της σταδιοδρομίας μου, θα με οδηγήσει εκεί όπου θα μπορού να μάθω περισσότερα, ακόμα και αν κάτι τέτοιο δεν είχε περάσει αρχικά από τον νου μου. «Ο Κύριος τα έκανε όλα».¹

Η ΕΛΣΑ ΣΙΚΡΟΦΣΚΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ. ■

1. Παροιμίες 16:4

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΝΟΣ ΒΙΟΛΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΪΜΗ ΜΙΖΡΑΝΙ

ΕΝΑ ΠΡΩΙΝΟ, όταν μπήκα στην αίθουσα μουσικής για το μάθημα βιολιού, παρατήρησα δύο βιολιά πάνω στο γραφείο. Αυτό που τράβηξε την προσοχή μου ήταν το πρώτο βιολί που έδειχνε ολοκαίνουργιο. Ένα ολοκαίνουργιο βιολί είναι το κάτι άλλο, έχει θεσπέσια χρώματα, όμορφες καμπύλες, γυαλιστερή επιφάνεια χωρίς γρατζουνιές και ένα τάστο με καταπληκτικά κουρδιστήρια.

Δίπλα σε αυτό το όμορφο βιολί που μόλις είχε κατασκευαστεί από έναν ειδικό, υπήρχε ένα άλλο βιολί, που αν και είχε υπέροχες καμπυλωτές γραμμές, σε μερικά μέρη στο περιγράμματά του υπήρχε και μια μικρή ρωγμή ή φθορά στο ξύλο. Η επιφάνειά του ήταν κάπως θαμπή και γρατσουνισμένη, η κεφαλή του ήταν ακόμη καμπυλωτή όμως τα κλειδιά είχαν μικρά θραύσματα ενώ ο λαιμός του είχε φθαρεί από τα τόσα χέρια που είχαν παίξει πάνω του για χρόνια.

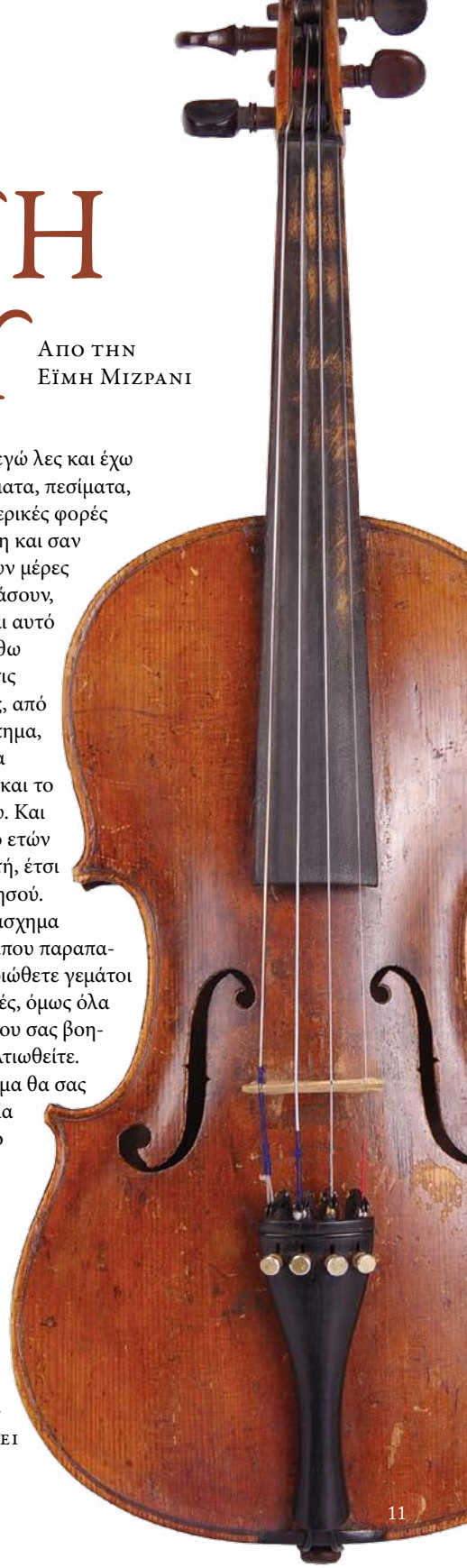
Κάποιος που το έβλεπε θα έλεγε, *το βιολί αυτό είναι σχεδόν έτοιμο να διαλυθεί!* Όμως όπως μου είπε ο δάσκαλός μου, ενώ τα καινούργια βιολιά δείχνουν τέλεια, τα παλιά είναι αυτά που ηχούν πιο όμορφα. Έχουν κτυπηθεί, έχουν τρανταχτεί, έχουν πέσει και έχουν αφαιρεθεί ξεχασμένα και όμως αυτός είναι ο λόγος που δίνουν έναν γλυκύτερο ήχο.

Το βιολί χρειάζεται χρόνο για να βρει τον τόνο του και να ωριμάσει πλήρως η φωνή του. Για να προσεγγίσει το σύνολο των δυνατοτήτων του, ένα βιολί πρέπει να παιχτεί για ώρες ατέλειωτες. Πρέπει να κουρδιστεί ξανά και ξανά. Οι χορδές του θα σπάσουν, η γέφυρά του μπορεί να βγει απ' τη θέση της, ενώ τα κλειδιά του μπορεί να χαλαρώσουν. Όμως όλα αυτά είναι μέρος απ' τη διαδικασία της ζωής ενός βιολιού.

Μερικές φορές νοιώθω κι εγώ λες και έχω υποφέρει ατελείωτα τραντάγματα, πεσίματα, κτυπήματα και ξεχάσματα. Μερικές φορές νοιώθω φθαρμένη, τσακισμένη και σαν να γίνομαι κομμάτια. Υπάρχουν μέρες που τα νεύρα μου πάνε να σπάσουν, όπως η χορδή ενός βιολιού και αυτό σίγουρα δεν με κάνει να νοιώθω και τόσο υπέροχα. Όμως απ' τις φαινομενικά ατελείωτες μέρες, από το κάθε παραπάτημα και κτύπημα, μαθαίνω. Αν και δεν μπορώ να συγκριθώ με το αψεγάδιαστο και το όμορφο, μαθαίνω και ωριμάζω. Και όπως ακριβώς ένα βιολί εκατό ετών είναι όμορφο για έναν βιολιστή, έτσι κι εγώ είμαι όμορφη για τον Ιησού.

Έτσι λοιπόν μην νοιώθετε άσχημα αν η μέρα σας ήταν χάλια ή κάπου παραπατήσατε και πέσατε. Ίσως να νοιώθετε γεμάτοι γρατζουνιές και γεμάτοι ρωγμές, όμως όλα είναι μέρος μιας διαδικασίας που σας βοηθάει να επεκταθείτε και να βελτιωθείτε. Κάθε τράνταγμα και βαθούλωμα θα σας κάνει πιο σοφούς και η μελωδία της ζωής σας θα ακούγεται πιο γλυκιά.

Η ΕΪΜΗ ΜΙΖΡΑΝΙ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ, ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΝΑ ΠΑΙΖΕΙ ΒΙΟΛΙ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΗ ΛΙΑΝ

ΤΟ ΜΩΡΟ ΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΑ

Η ΤΣΑΡΙΤΙ, αναγνώστρια του *Activated* για πολλά χρόνια, είχε μια πολύ καλή θέση σε κάποια τράπεζα. Πρόσφατα είχε πάρει το δεύτερο μεταπτυχιακό της από ένα διεθνές πανεπιστήμιο υψηλού κύρους. Είχε κάνει δίδυμα, ένα αγοράκι και ένα κοριτσάκι. Αντί όμως να είναι πανευτυχής, η Τσάριτι είχε δάκρυα στα μάτια της καθώς κοιτούσε μέσα στη θερμοκοιτίδα, το μικρό της γιο που κοιμόταν.

Ενώ η κορούλα της ήταν εντάξει, ο γιατρός είχε παρατηρήσει κάποιες ανωμαλίες με την υγεία του γιου της και αποφάσισαν να τον βάλουν σε θερμοκοιτίδα λίγο μετά τη γέννησή του. Αν και δεν μπορούσαν να εντοπίσουν τα αίτια του προβλήματός του, είχαν αποφασίσει ότι ήταν καλύτερα να τον έχουν υπό παρακολούθηση.

Τις επόμενες μέρες, η Τσάριτι επισκέπτονταν καθημερινά τον μικρό της γιο – προσευχόμενη, ανησυχώντας και αναρωτώμενη για το πότε θα μπορούσε να τον πάρει σπίτι μαζί της και για το πόσο θα διαρκούσε η παραμονή του εκεί.

Μια μέρα, ο ήχος κλάματος απ' την άλλη γωνιά της αίθουσας διέκοψε τις προβληματισμένες σκέψεις της. Είδε εκεί μια άλλη μητέρα που γερμένη πάνω στη θερμοκοιτίδα με το μωρό της, έκλαιγε ασταμάτητα.

Καημένη μου, σκέφτηκε η Τσάριτι, έχοντας προς στιγμή αφαιρεθεί απ' τις δικές της ανησυχίες με το κλάμα μιας άλλης πονεμένης μάνας. *Το μωρό της πρέπει να μην είναι καθόλου καλά*, σκέφτηκε μέσα της.

Καθώς πήγαινε προς το μέρος της, η άλλη γυναίκα γύρισε και την

κοίταξε. Η εμφάνισή της ήταν ατημέλητη και οι μαύροι κύκλοι γύρω απ' τα μάτια της, έκαναν φανερό πως η γυναίκα αυτή δεν είχε κοιμηθεί για μέρες. Επίσης παρατήρησε απ' το μικρό σχίσσιμο στην τσάντα της και τα φθαρμένα παπούτσια της, πως η γυναίκα αυτή ήταν από οικογένεια με χαμηλό εισόδημα.

«Δεν ξέρω τι να κάνω. Δεν ξέρω τι να κάνω...» έλεγε η γυναίκα.

«Τι εννοείς;» την ρώτησε η Τσάριτι.

Η γυναίκα μέσα από δάκρυα της εξήγησε πως είχε γεννήσει πριν μια βδομάδα, όμως υπήρχαν επιπλοκές και το μωρό της έπρεπε να παραμείνει σε θερμοκοιτίδα. Της είπε επίσης ότι η οικογένειά της είχε μεγάλη οικονομική δυσκολία. Δεν είχαν κοινωνική ασφάλιση, ο σύζυγός της είχε χάσει τη δουλειά του πριν λίγους μήνες και

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΚΟΙΤΙΔΑ

αν και είχαν αποταμιεύσει λίγα χρήματα για τη γέννα, δεν περιμεναν ότι το μωρό τους θα είχε παρουσιάσει επιπλοκές υγείας. Κάθε μέρα, το κόστος για τη χρήση της θερμοκοιτίδας αυξάνονταν και τα χρήματά τους είχαν τελειώσει. Το προσωπικό του νοσοκομείου τους είχε απειλήσει πως αν δεν πλήρωναν, θα έβγαζαν το μωρό της απ' τη θερμοκοιτίδα.

«Ζητήσαμε βοήθεια από καθένα που γνωρίζουμε – οικογένεια, φίλους, γείτονες, οποιονδήποτε σκεφτήκαμε. Συγκεντρώσαμε μερικά χρήματα, αλλά δεν καλύπτον ούτε το μισό απ' ό,τι μας ζητά το νοσοκομείο».

Η Τσάριτι δεν μίλησε. Σκέφτηκε λίγο για το δικό της μωρό στη θερμοκοιτίδα και αμέσως ήξερε τι έπρεπε να κάνει. Χωρίς να πει λέξη πήγε στην άλλη πλευρά της αίθουσας, πήρε την

τσάντα της και έβγαλε το μπλοκάκι επιταγών.

Μετά ξαναπήγε στη γυναίκα και τη ρώτησε, «Πόσα χρειάζεσαι;»

Η γυναίκα την κοίταξε για λίγο. Μετά με λυγμούς της είπε, «Ο Θεός να σε έχει καλά. Είσαι μια απάντηση στην προσευχή μου. Είθε να σ' ευλογήει ο Θεός!»

Αφού η Τσάριτι την καθυσήχασε, έγραψε το ποσό που έπρεπε να δώσουν στο νοσοκομείο και κατόπιν έδωσε την επιταγή στην άφωνη γυναίκα, η οποία στη συνέχεια την αγκάλιασε με ευγνωμοσύνη.

Το επόμενο πρωινό, ο γιατρός ανακοίνωσε στην Τσάριτι ότι το μωρό της μπορούσε να βγει απ' τη θερμοκοιτίδα. Η χαρά που ένοιωσε ενώ επέστρεφε σπίτι με το μωρό της, είχε επαυξηθεί απ' τη χαρά που ένοιωσε,

Ας επιμείνουμε όλο και περισσότερο στο να συγκεντρώνουμε ποσά αγάπης, ευγένειας, κατανόησης και ειρήνης. Τα χρήματα θα έλθουν αν εμείς ζητάμε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού – όλα τ' άλλα θα μας δοθούν. — *Μητέρα Τερέζα (1910-1997)*

Η αγάπη και η ευγένεια ποτέ δεν πάνε χαμένα. Πάντα κάνουν τη διαφορά. Ευλογούν εκείνον που τα λαμβάνει και ευλογούν εσάς, τον δότη. — *Μπάρμπαρα ντε Ανγκελός (γεννημένη το 1951)*

Μην μετράτε απλά τις δικές σας ευλογίες. Γίνετε εσείς μια ευλογία την οποία να μπορούν να μετρήσουν οι άλλοι. — *Άγνωστος συγγραφέας*

έχοντας μπορέσει να βοηθήσει με τη ζωή ενός άλλου μωρού.

Είναι τόσο εύκολο να απορροφηθούμε απ' τα δικά μας προβλήματα ώστε να μην αντιληφθούμε πόσοι άλλοι υποφέρουν γύρω μας, μερικές φορές από πολύ χειρότερα πράγματα απ' αυτά που βιώνουμε εμείς.

Για την Τσάριτι, η προσευχή της για τη θεραπεία του γιου της απαντήθηκε όταν αυτή απάντησε στην προσευχή κάποιου άλλου που χρειαζόταν βοήθεια.

Ο ΛΗ ΛΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ. ■

Όταν αντιληφθείτε ότι η κύρια ενασχόλησή σας για την οποία είστε εδώ στη γη είναι να γνωρίσετε τον Θεό, τα περισσότερα προβλήματα της ζωής θα λυθούν από μόνα τους.
— Τζ.Ι. Πάκερ (γεννημένος το 1926)

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΡΣΙΑ Β.

ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΜΟΥ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ, έφθασα στο απλό συμπέρασμα ότι με το να διαβάζω τα Ευαγγέλια τακτικά και να προσπαθώ να κάνω πράξη τις διδαχές Του και το παράδειγμά Του είναι ο πιο εύκολος και εφικτός τρόπος να το επιτύχω. Έτσι τα τελευταία χρόνια διαβάζω ένα μικρό βιβλίο που εμπεριέχει ένα κείμενο απ' τα Ευαγγέλια για την κάθε μέρα του χρόνου. Αν πρότερα νόμιζα ότι γνώριζα τα Ευαγγέλια αρκετά καλά, αυτό που κάνω τώρα μου απέδειξε ακριβώς το αντίθετο! Σχεδόν καθημερινά, εκπλήσσομαι, ταραζούμαι, πειθομαι, εμπνέομαι και συγκινούμαι απ' τα λόγια και τις πράξεις του Κυρίου.

Οι παραβολές που είπε ο Κύριος και αυτά που Του συνέβησαν φανερώνουν ότι Αυτός είναι γεμάτος εκπλήξεις,

1. βλ. Ματθαίου 11:28-30

2. Ιωάννη 14:20

είναι γεμάτος παρηγοριά, ότι ανατρέπει τις προϋπάρχουσες ιδέες μας, ότι δεν συμβιβάζεται και ότι συνέχεια αφηφά τα στερεότυπά μας. Ο Ιησούς λέει την αλήθεια με αγάπη, δεν δείχνει μεροληψία, είναι συμπονετικός – συγχρόνως όμως διατηρεί τα πιο υψηλά πρότυπα. Ο Ιησούς είναι σκληρός, συγχρόνως όμως, ο ζυγός Του είναι εύκολος και το φορτίο Του είναι ελαφρύ.¹

Το να βρίσκω τον χρόνο να συλλογίζομαι πώς αυτά τα κείμενα απ' το Ευαγγέλιο μπορούν να συσχετιστούν με τη δική μου ζωή με έχει βοηθήσει πάρα πολύ. Όπως μου λέει και η σύζυγός μου, «Μέσα στις διδαχές του Ιησού μπορείς να ανακαλύψεις κάθε θεμελιώδη αξία. Το να τις ακολουθείς είναι απλώς το λογικό». Ανακαλύπτω, καθώς μελετώ τα Ευαγγέλια, ότι ανακαλύπτω κι Αυτόν περισσότερο στις καθημερινές μου ενασχολήσεις. Και καθώς Τον γνωρίζω καλύτερα, θέλω να μιλώ και στους άλλους όλο και περισσότερο γι' Αυτόν.

Η τελευταία σελίδα στο κάθε τεύχος του *Activated* έχει το τμήμα με το «Από τον Ιησού με αγάπη», που είναι και το αγαπημένο για πολλούς αναγνώστες. Εγώ ο ίδιος ανακάλυψα επίσης ότι με το να τα διαβάζω με βοηθά να έρθω κοντύτερα στον Ιησού και να ακούω τη φωνή Του σε θέματα που σχετίζονται με τη σημερινή εποχή που ζούμε.

Με το να γνωρίζω καλύτερα τον Ιησού, έρχομαι κοντύτερα στον Θεό και Πατέρα, επειδή μέσω του Ιησού, έχουμε μια καλύτερη επικοινωνία με τον Θεό και μοιραζόμαστε την ίδια στενή σχέση που είχε ο Χριστός με τον Πατέρα Του. «Εκείνη την ημέρα θα γνωρίσετε ότι Εγώ είμαι μέσα στον Πατέρα κι εσείς μέσα σ' Εμένα κι Εγώ μέσα σ' εσάς».²

Ο ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΡΣΙΑ Β. ΕΙΝΑΙ Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΗ. ■

ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΠΟΡΤΕΣ

ΠΡΙΝ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΜΗΝΕΣ, άρχισα να διδάσκω «Αγγλικά μέσα απ' τη Βίβλο» σε μια μικρή ομάδα εφήβων. Δεν είναι πάντα εύκολο, και απαιτεί χρόνο για προετοιμασία, όμως αξίζει το καθετί. Για παράδειγμα, όταν μελετούσαμε την ιστορία για τα πρώτα Χριστούγεννα, πάντα φαινόταν να υπάρχει κάποιου είδους εμπόδιο: Οι μαθητές αργούσαν να έρθουν ή θα είχαν ξεχάσει τα τετράδιά τους ή μερικές φορές δεν θα έρχονταν στο μάθημα χωρίς να έχουν κάποιο σοβαρό λόγο. Υπήρχαν φορές που εγώ η ίδια αναρωτιόμουν αν έπρεπε να συνεχίσω ή όχι. Όμως όταν μια φορά, κάναμε ένα Χριστουγεννιάτικο κουίζ σε μια γιορτή για μια μικτή ομάδα Χριστιανών, προς έκπληξή μου και ικανοποίηση οι μαθητές μου απάντησαν στις περισσότερες απ' τις ερωτήσεις σωστά. Έτσι λοιπόν, γνώριζα ότι έπρεπε να συνεχίσω.

Σπουδάζω επίσης στην Εθνική Ακαδημία Παιδαγωγικών Επιστημών για να πάρω το διδακτορικό μου. Μία απ' τις καθηγήτριες εκεί διδάσκει φιλοσοφία, από τότε που η Ουκρανία ήταν μέρος της Σοβιετικής Ένωσης. Σε μια απ' τις διαλέξεις της, έκανε την

ερώτηση για ένα παράδειγμα ενός συστήματος που δημιουργήθηκε από το μηδέν. Άρχισα να εξηγώ τον ρόλο του Δημιουργού και την ομορφιά και περιπλοκότητα της Δημιουργίας Του, όμως η καθηγήτρια δεν ήθελε να ακούσει γι' αυτό, λέγοντας πως αυτού του είδους η ομιλία δεν είχε θέση στο πανεπιστήμιο. Τότε, προς έκπληξή μου οι συμφοιτητές μου άρχισαν να λένε ότι ο επιστημονικός κόσμος θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη και εκείνους που πιστεύουν στο Θεό. Ήταν ένας ενδιαφέρων τρόπος, τόπος και περίπτωση να αναφερθώ στην πίστη μου.

Δεν έχει σημασία πόσο τρανοί ή πόσο ασήμαντοι είμαστε, πόσο ποικιλόμορφα ίσως είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, επειδή ο Θεός μπορεί να μας ανοίξει διόδους ώστε εμείς να συναντήσουμε νέους ανθρώπους, να αναφερθούμε στην πίστη μας, να διδάξουμε βιβλικές αρχές και να φέρουμε φως στον κόσμο και να τον αλλάξουμε προς το καλύτερο.

Η ΜΙΛΑ ΝΑΤΑΛΙΑ Α. ΓΚΟΒΟΡΟΥΚΑ
ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΕΘΕ-
ΛΟΝΤΡΙΑ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ. ■

Η ΕΠΙΛΟΓΗ

Ο Ιησούς θέλει να έχει μια προσωπική σχέση μαζί σου και να γίνει ένα πολύ πραγματικό μέρος της ζωής σου εδώ και τώρα και για πάντα στην αιωνιότητα, όμως δεν μπορεί να το κάνει, εκτός και αν εσύ θέλεις απ' Αυτόν να το κάνει. Στέκεται πρσός και υπομονετικός μπροστά στην πόρτα της καρδιάς σου – ίσως να στέκεται εκεί για χρόνια – περιμένοντας από εσένα να ακούσεις που σου κτυπά και να ανοίξεις την πόρτα.¹

Μπορείς να το κάνεις αυτή τη στιγμή με το να πεις αυτή την προσευχή με ειλικρίνεια:

Ιησού, Σε παρακαλώ συγχώρεσέ με για όλα μου τα σφάλματα. Πιστεύω πως Εσύ πέθανες για μένα. Ανοίγω την πόρτα της καρδιάς μου και Σε προσκαλώ να έλθεις στη ζωή μου. Σε παρακαλώ γέμισέ με, με την αγάπη Σου και το Άγιο Πνεύμα, βοήθησέ με να Σε γνωρίσω και οδηγησέ με στον δρόμο της αλήθειας. Αμήν.

1. βλ. Αποκάλυψη 3:20

ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΗ ΑΓΑΠΗ

Όταν είσαι ταραγμένος, όταν είσαι σαστισμένος ή υπερδυσχερής, έλα σε Μένα. Ακούμπησε το κεφάλι σου στον ώμο Μου. Βρες ανακούφιση στις αιώνιες υποσχέσεις Μου. Άκουσε αυτά που θα βάλω στην καρδιά σου και τον νου σου. Ανακάλυψε τη δύναμή σου και την ειρήνη σου σε Μένα.

Μην φοβηθείς να Με εμπιστευθείς με όλη σου την καρδιά, τη ζωή σου και το μέλλον σου. Γνώριζε ότι κάνω το καθετί σωστά. Βάλε το χέρι σου στο δικό Μου και Εγώ θα σε καθοδηγήσω σε ένα ευχάριστο μονοπάτι με άφθονες ευλογίες. Θα σε καθοδηγήσω μέσα από κάθε πρόκληση που θα αντιμετωπίσεις στη ζωή και θα σε φέρω σε τόπους ειρήνης, υπερίσχυσης και νίκης.

Μάθε να αγαπάς τους άλλους με την ίδια αγάπη που βοήθησε κι εσένα να περάσεις με ασφάλεια μέσα από πολλές δυσκολίες – την αγάπη που σου έδωσε τη δύναμη να προχωρήσεις, να συγχωρέσεις και να συνεχίσεις να δείχνεις τη στοργική Μου καλοσύνη στους άλλους. Αυτή η ανιδιοτελής αγάπη θα καλύψει με ένα πέπλο και τα δικά σου λάθη και των άλλων και θα φωτίζει το μονοπάτι μπροστά σου.¹

1. βλ. Ιακώβου 5:20